

[มุมมอง] มองทุ่งสง

ที่พดขมโร~ทุ่งสง

ทางสภาพภูมิศาสตร์ตั้งชื่อว่า “แนวหินทุ่งสง ๕๐๐ ล้านปี” นี่แสดงว่าบริเวณทุ่งสงมีแหล่งหินยุคแรกๆ ของโลกอยู่ แนวหินเหล่านั้นคงเป็นภูเขาหินบนเขาตึกป्लीหรือปรีดี เขาสำโรง และเขาขนาดเล็กๆ อื่นทั่วไปในทุ่งสง เพราะภูเขาเหล่านี้มีโพรงถ้ำที่เกิดจากหินปูนหรือแคลเซียมกระดูกสัตว์ได้ทะเลมาก่อน เนื้อหินจึงเปื่อยยุ่ยและเป็นสีเทา

ในยุค ๑๒๐ ล้านปีมาถึง ๖๐ ล้านปีเป็นยุคไดโนเสาร์ครองโลก แต่ในภาคใต้ไม่ปรากฏว่าพบรอยเท้าไดโนเสาร์ที่ไหน เพราะในขณะที่ภาคอีสานเป็นยุคไดโนเสาร์ภาคใต้เพิ่งจะโผล่พื้นผิวน้ำทะเลขึ้นมา “สันหลัง” ของภาคใต้ คือ แนวเทือกเขาหลวงทั้งหมดอันเป็นเขาแกรนิตแห่งเดียวในภาคใต้สูงประมาณ ๗,๗๕๐ ฟุต เป็นแหล่งเกิดทรัพยากรธรรมชาติมากมาย รวมทั้งอารยธรรมก่อนและหลังประวัติศาสตร์

ทุ่งสงตั้งอยู่ในที่ราบลุ่มอันกว้างใหญ่ไพศาลเป็นที่ราบลุ่มหุบเขาลาดเทไปทางทิศตะวันตก จบที่ราบลุ่มแม่น้ำมีเส้นทางเดินบกมากมายเช่น ลานสกา เขาช้างสี้ หินดก หุบเขาช่องคอย ไปกันดั่งและฝั่งทะเลตะวันตกหรือผ่านเขาขาวไปออกทุ่งใหญ่ ลงแม่น้ำตาปีและกระบี่สัมพันธ์กับชุมชนโบราณที่เก่าแก่ที่สุดในเอเชียที่กระบี่อายุนับหมื่นปี และเชื่อกันว่า ทุ่งสงเคยเป็นเมืองสำคัญส่วนหนึ่งของศรีวิชัยคือ “กรุง-หยัน” ซึ่งชาวทุ่งสงทุกคนควรได้สืบค้นต่อไป ซึ่งอาจจะพูดได้ว่า

เหตุการณ์สำคัญในภาคใต้ต้องมีทุ่งสงเป็นส่วนร่วมในฐานะเมืองชุมทาง

ในสมัยสุโขทัยตอนคนพระเจ้าอยู่หัว นางพญาเลียดชาด ฉายา “อรหันต์ มรวาาส” แห่งเมืองนครศรีธรรมราชได้เป็นทูตทางศาสนาไปสู่สุโขทัยพร้อมพระร่วงเจ้าที่เสด็จนคร เมื่อ พ.ศ. ๑๗๕๕ แล้วกลับมาสิ้นพระชนม์ที่เมืองนคร พระศพของพระนางถูกนำผ่านทุ่งสง ผ่านเขตรใหญ่ หัวไทร ไปสู่สะพานพระเมืองเดิมที่พัทลุง

“พดขมโร” เป็นชื่อเดิมของทุ่งสงสมัยอยุธยาตอนต้นซึ่งน่าสงสัยว่า คำนี้คือ ชื่อของต้นไม้ชนิดหนึ่งในทุ่งสงในจดหมายเหตุอยุธยาตอนปลายจึงเรียกว่า “ที่พดขมโร~ทุ่งสง” คือเอาชื่อเดิมไว้หน้าเหมือนชื่ออยุธยาและกรุงเทพฯ หรือ “ที่ฉวาง~ท่าชี” ที่สุราษฎร์ธานี เป็นต้น เมื่อสิ้นเกล้าฯ รัชกาลที่ ๕ ทรงปฏิรูปการปกครองจัดตั้งมณฑลนครศรีธรรมราช เมื่อ พ.ศ. ๒๔๓๕ จึงกำหนดชื่ออำเภอทุ่งสงในปี พ.ศ. ๒๔๔๐ และใช้ระบบการปกครองท้องที่ทุ่งสงตามพระราชบัญญัติ ร.ศ. ๑๑๖ (๒๔๔๑) ทุ่งสงจึงเป็นอำเภอสำคัญด้านตะวันตกของเมืองนครตลอดมา ผมรู้สึกดีใจที่ชาวทุ่งสงได้ร่วมกันจัดทำหนังสือ ๑๐๐ ปีนี้ขึ้น

(นายประกิต เทพชนะ)

ผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๐

ผมรู้สึกตื่นเต้นและยินดีอย่างที่สุดที่ได้มีโอกาสร่วมแสดงออกถึงความรู้สึกที่มีต่อแผ่นดินเกิด คือ ท้องสงของเรา ในโอกาสที่อำเภอทุ่งสงก่อตั้งมาครบ ๑๐๐ ปี

สำหรับบุคคลทั่วไปการที่อำเภอฯ หนึ่ง ก่อตั้งมาครบ ๑๐๐ ปี คงจะไม่มียะไรตื่นเต้นเป็นพิเศษ แต่สำหรับผมและพี่น้องชาวอำเภอทุ่งสงส่วนมากน่าจะมีความรู้สึกคล้ายๆ กัน นั่นคือ ความรู้สึกภาคภูมิใจ อิ่มเอิบใจที่อำเภอของเราได้พัฒนาก้าวหน้ามาเป็นลำดับ จนเป็นอำเภอใหญ่อำเภอหนึ่งที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในระดับที่น่าพอใจ

ผมเป็นคนทุ่งสงโดยกำเนิด เป็นลูกคุณพ่อสิริ คุณแม่วาสนา รัตนะรัต คุณพ่อสิริเป็นครูใหญ่คนแรกของโรงเรียนทุ่งสง ผมจำได้ว่าคุณพ่อและคุณครูท่านอื่นๆ รวมทั้งพี่น้องประชาชนได้ช่วยกันพัฒนาโรงเรียนทุ่งสงมาตั้งแต่สมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ถูกหลานของชาวทุ่งสงเรียนกันท่ามกลางสงคราม ลูกกระเบิดมาที่โรงเรียนกันอยู่ตลอด ปัจจุบันโรงเรียนทุ่งสงก้าวหน้าจนมาเป็นโรงเรียนระดับแนวหน้า

ผมจบชั้น ม.๕ จากโรงเรียนทุ่งสง และมีโอกาสไปเรียนต่อที่โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัย ในกรุงเทพฯ และเรียนต่อที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์กระทั่งจบปริญญาตรีและมีโอกาสไปเรียนต่อปริญญาโทที่สหรัฐอเมริกา ไม่ว่าจะร่ำเรียนหรือทำงานอยู่ที่ใด ความรัก ความผูกพัน ที่เราชาวทุ่งสงมีต่อกัน มีความเข้มข้นตลอด พวกเราได้ร่วมกันก่อตั้งชมรมชาวทุ่งสง-กรุงเทพฯ ผมได้มีโอกาสเป็นเลขานุการชมรมคนแรกและได้ช่วยกันหารายได้จัดทำกิจกรรมต่างๆ ในทุ่งสง เช่น การสร้างเมรุวัดคงคาเจริญ สร้างศาลาและช่วยเหลือการศึกษาโรงเรียนประถมศึกษาในอำเภอทุ่งสง ปีละ ๑๐ โรงเรียน

ผมย้ายจากกรมการพัฒนาชุมชนในส่วนกลาง มาเป็นผู้อำนวยการสำนักงานพัฒนาชุมชนเขต ๘ นครศรีธรรมราช ซึ่งรับผิดชอบจังหวัดภาคใต้ตอนบน เมื่อปี ๒๕๒๐ โดยมาเช่าห้องแถวข้างวัดมุ่มป้อมตั้งสำนักงาน ซึ่งดูแล้วไม่ค่อยเป็นสง่าราชศรีสักเท่าไรนัก ผมได้เสนอขอก่อสร้างอาคารสำนักงานถาวรที่อำเภอทุ่งสง ซึ่งก็ประสบความสำเร็จมากกว่าจะได้สร้างที่อำเภอทุ่งสง เพราะต่างอำเภอต่างก็แย่งกันจะให้ไปตั้งที่อำเภอของตน ผมต้องเจรจากับท่านผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราชในสมัยนั้นอยู่หลายยก จนในที่สุดก็ได้ก่อสร้างสำนักงานพัฒนาชุมชน เขต ๘ ในเนื้อที่ ๑๒๑ ไร่ ที่ควนไม้แดง ตำบลหนองหงส์ ตั้งเด่นเป็นสง่าอยู่ริมถนนเอเชีย มาตั้งแต่ปี ๒๕๒๓ จนถึงปัจจุบัน

ผมยังมิโอกาสร่วมบุญร่วมกุศลกับพี่น้องชาวทุ่งสงหลายครั้ง เช่นการร่วมกันเป็นเจ้าภาพทอดกฐินวัดเขากลาย ตำบลชะเมาฯ หารเงินสร้างโบสถ์ สร้างเมรุ สร้างศาลา รวมทั้งการร่วมกับเพื่อนๆ พี่ๆ น้องๆ ศิษย์เก่าโรงเรียนทุ่งสงร่วมกันก่อตั้งสมาคมศิษย์เก่าโรงเรียนทุ่งสงเพื่อบำเพ็ญประโยชน์ในกิจกรรมของโรงเรียน

และงานสาธารณะอื่นมาโดยตลอด

ช่วงหลายปีที่ผ่านมาแม้ผมจะต้องจากอำเภอทุ่งสงไปรับราชการในจังหวัดอื่น ในตำแหน่งต่างๆ และล่าสุดก็เป็นผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงไม่ว่าผมจะอยู่ที่ไหนผมก็รำลึกนึกถึงอำเภอทุ่งสงนึกถึงพี่น้องญาติมิตร เพื่อนฝูงอยู่เสมอ และทุกครั้งที่มีโอกาสผมก็จะกลับมาทุ่งสงเพื่อทำบุญบ้าง ร่วมงานอื่นๆ เช่น งานบวช งานแต่งงาน งานศพ บ้างตามโอกาส ทุกครั้งที่ย่างก้าวเข้ามาในอำเภอทุ่งสง ผมมีความรู้สึกอบอุ่นท่ามกลางทุกสิ่งทุกอย่าง ทั้งผู้คนและบ้านเมืองที่แม้จะมีความเปลี่ยนแปลงไปด้วยความเจริญจากการพัฒนา แต่ก็ยังคงความเป็นทุ่งสงของเราตลอดมา

ผมขอให้ ๑๐๐ ปีทุ่งสง เป็นจุดหนึ่งแห่งห้วงเวลาที่จะให้พี่น้องชาวทุ่งสงของเราหวนคิดถึงร่วมกันถึงอดีตที่ผ่านมา ปัจจุบันที่เป็นอยู่ และอนาคตข้างหน้า และตั้งปณิธานร่วมกันว่า เราชาวทุ่งสงจะอยู่ร่วมกันในทุ่งสงของเราด้วยความสงบสุข รมเย็น รักใคร่ สามานฉันท์ ร่วมกันพัฒนาให้ทุ่งสงของเรามีความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณธรรม จริยธรรม ตลอดกาลปาวสาน

(นายสุวิษ รัตนะรัต)

ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

ทุ่งสงในทศวรรษหน้า

ภาพที่คนนอกจังหวัดรู้จักทุ่งสงในอดีตนั้น รู้จักอยู่ ๒ อย่างคือ ทุ่งทางรถไฟทุ่งสง ซึ่งเป็นที่รู้จักทั่วประเทศ กับอีกอย่างหนึ่งคือโรงปูน ทุ่งสง แม้จะไม่ทั่วประเทศ แต่คนภาคใต้ทั่วๆ ไปรู้จักดี เมื่อรวม ๒ ภาพ เข้าด้วยกันแล้ว ทุ่งสงกลายเป็นเมืองเศรษฐกิจดีในสายตาของคนทั่วไป

เมื่อเอ่อกันมาสัมผัส ผู้คนและบ้านเมืองในทุ่งสงแล้ว จะรู้สึกอบอุ่นใจ ไม่อึดอัดใจ เพราะชาวทุ่งสง ใจดี เอื้ออารี อาหารต่อผู้อื่น นายอำเภอหรือข้าราชการฝ่ายใดๆ ก็อยากมาอยู่ หรืออยู่แล้วก็ประทับใจในความสามัคคี เอื้ออารีของชาวทุ่งสงดังกล่าวแล้ว ทั้งในเมืองและต่างตำบล ไม่ว่า เขาขาว นาไม้ไผ่ ที่วังหรือตำบลอะไร ล้วนแต่นี้น้ำใจกันทั้งนั้น

เมื่อประมาณปี พ.ศ. ๒๕๑๐-๒๐ ที่มีการก่อการร้ายของคอมมิวนิสต์ อำเภอทุ่งสงก็ไม่รุนแรงเท่าใดนัก ยังมี ผกก.เอื้ออารีอยู่ด้วยเช่นกัน ฉะนั้นทั้งภาพและทั้งของจริง ทุ่งสงจึงเป็นเมืองเศรษฐกิจที่น่าอยู่

ปัจจุบันทุ่งสงมีเสียงสะท้อนนิดๆ ในเรื่องน้ำท่วมแต่ท่วมไม่นานนักกับอีกอย่างหนึ่งคือเรื่องอาชญากรรม เกิดบ่อยมาก จะมองว่าเมืองที่เศรษฐกิจดีและเจริญพอควร ไม่ว่าที่ไหนในโลกก็มักจะเป็นเช่นนี้ ชื่องง มาเถา ก็อาชญากรรมมากเช่นกัน ก็ถือว่าธรรมดา แต่ในความธรรมดา ที่มาเกิดในเมืองคนมีใจเอื้ออารีนี้แหละ ที่ทำให้คนทุ่งสงมีเสียงสะท้อนนิดๆ

ในการขยายเมืองของทุ่งสง มีการขยายออกไปมาก เกือบทุกๆ ด้าน แต่เป็นการขยายของกลุ่มเล็ก ไม่มีหมู่บ้านใหญ่เกิดมากนัก ในระยะ ๕ ปีที่แล้วมาทุ่งสงมีการขยายตัวในเรื่องที่อยู่อาศัยและย่านธุรกิจการค้าประมาณ ๓๗-๔๒ % เป็นอัตราที่มากกว่าอำเภอใดๆ ในละแวกเดียวกัน เช่น ฉวาง พิปูน บางขัน นาบอน ถ้าพรหมรา ยกเว้นอำเภอเดียวที่ขยายตัวมากกว่า คืออำเภอทุ่งใหญ่ แต่ทุ่งสงได้เปรียบในความเป็นศูนย์กลาง

มีนักคิดหลายท่านเคยเสนอความคิดให้แยกจังหวัดนครศรีธรรมราชออกเป็นจังหวัดทุ่งสง มีอำเภอมาขึ้นอีก ๕ อำเภอ แต่ความคิดนี้เงียบไป เพราะบางฝ่ายไม่เห็นด้วย ต่อมาเมื่อความคิดเกิดขึ้นอีกครั้งนี้มีผู้เสนอให้เอาทุ่งใหญ่เป็นศูนย์กลางเป็นที่ตั้งจังหวัด มีอำเภอบางอำเภอของจังหวัดกระบี่มาขึ้นด้วย แต่อีกกลุ่มหนึ่งคิดให้อำเภอพิปูนเป็นศูนย์กลางที่ตั้งจังหวัด แล้วเอาอำเภอจากจังหวัดสุราษฎร์มาขึ้น ที่สุดความคิดนี้ก็เงียบหายไปอีกจนถึงปัจจุบัน

ข้อวิดกของคนทั่วไปก็คือ ถ้าแยกจังหวัดเป็นจังหวัดทุ่งสงแล้ว เศรษฐกิจจะไปพวยอยู่เฉพาะในเขตทุ่งสง ส่วนเขตภายนอก เช่น ปากพนัง อำเภอเมือง และอำเภออื่น เศรษฐกิจไม่พอที่จะพัฒนา มีอะไรต่อ มีอะไรบ้าง เป็นเรื่องของข้อเท็จจริงและข้อวิจารณ์ แต่สิ่งหนึ่งในเรื่องนี้ก็คือเป็นเรื่องยืนยันแน่นอนว่า ในปัจจุบันเขตทุ่งสงเป็นเขตที่มีเศรษฐกิจดีมาก

มาถึงจุดที่จะมองทุ่งสงในทศวรรษหน้ากันแล้ว พอสรุปย่อๆ ว่า ทุ่งสงในทศวรรษหน้าเป็นดังนี้ คือ

๑. จะแยกเป็นจังหวัด แต่จะตั้งศาลากลางที่อำเภอโคกนั้น อยู่ที่พลังแห่งอำนาจในขณะนั้น

๒. มือปืนและผู้ที่เกี่ยวข้องมือปืนจะถูกฆ่าตายหมด เกิดกลุ่มใหม่ขึ้นมาหักล้างเป็นกองกรรมกงเกวียนเป็นรุ่นที่ ๔ ในทศวรรษ แต่จะเริ่มสบายกว่าไปเรื่อยๆ นับจากวันนี้ไป

๓. เทศบาลจะตั้งงบประมาณเพื่อป้องกันน้ำท่วม อาจจะเป็น Far defence คือไปทำนบไว้ในที่ไกล จนการป้องกันน้ำท่วมสำเร็จ ทุ่งสงสบาย

๔. ทุ่งสงจะเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมขนส่ง และศูนย์กลางทางธุรกิจมากขึ้น จนเป็นศูนย์กลางออกสู่ต่างประเทศที่สำคัญจุดหนึ่งของภาคใต้

๕. จะเกิดเป็นชุมชนย่อยไปตามแนวดถนน ๕ ช่องจราจรทั้งสองข้าง ตั้งแต่ที่วิ่งไปจนถึงเขตอำเภอ นานอน จะมีมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ของเอกชนเกิดขึ้น

ทุ่งสงจะมีแต่ความเจริญขึ้นๆ อย่างไรก็ดี เพื่อที่จะให้เกิดสัมฤทธิ์ผลทั้ง ๕ ประการเร็วขึ้น ขอให้ท่านที่อยู่ในเขตทุ่งสงได้ภาวนาพุทธานุ สวดพาทุง ทุกเช้าค่ำ ความทุกข์ระทมหายไป ความสุขจะตามมา และสัมฤทธิ์ผลที่หวังเร็วขึ้น

นายสงวน จันทรอักษร

รองผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

ท่อง ในทศวรรษหน้า

ร.ด. สุกรี รักษ์ศรีทอง*

จากการจัดทำวิสัยทัศน์นครศรีธรรมราช ๒๕๕๐ โดยมีมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์เป็นผู้ดำเนินงาน ได้มีการกล่าวถึง “คุณลักษณะและค่านิยมของคนนคร” ไว้ว่า คนนครมีลักษณะเป็นผู้นำ ใฝ่ศึกษาเรียนรู้ทางคิด รักอิสระ เป็นตัวของตัวเองสูง จริงจัง ตรงไปตรงมา ถือศักดิ์ศรี รักพวกพ้อง ขาดการยอมรับผู้อื่นจนเสียการร่วมมือกับผู้อื่นๆ หย่อนระเบียบวินัยจนถึงขาดสำนึกต่อส่วนรวม คุณธรรมและจรรยาบรรณหย่อน เห็นแก่ตัว กลัวอบายมุข ยังขาดฝีมือในการทำงานอีกด้วย นอกจากนั้นก็น่าจะเพิ่มอีกหนึ่งข้อคือ ขี้เกียจด้วย จะเป็นความจริงมากน้อยแค่ไหนก็ต้องช่วยกันคิด เมื่อคิดแล้วก็ต้องตัดสินใจที่จะทำด้วย จึงจะเป็นผลสำเร็จในการพูดถึงโอกาสของการพัฒนาอำเภอทุ่งสง ในทศวรรษหน้า ก็คงต้องย้อนปมหลังตั้งแต่เป็นเด็กซึ่งอยู่ในหมู่บ้านตำบลควนกรด เรียนชั้นประถมที่โรงเรียนวัดชายคลอง เพิ่งสัมผัสชุมชนในเมืองเมื่อมาเรียนระดับมัธยม ความคิดของเด็กชาวบ้านคิดว่า ถ้าเรามีความตั้งใจจริงและแน่วแน่ ในการทำงานที่จะนำตัวเองไปสู่จุดแห่งความสำเร็จก็จะสามารถเกิดขึ้นได้ เพราะฉะนั้นการที่จะคิดพัฒนาทุ่งสง ก็ต้องช่วยกันคิดและทำให้เกิดผลสำเร็จออกมา ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายที่เราน่าจะร่วมกันได้

ในการจัดประชุมสัมมนา “วิสัยทัศน์อำเภอทุ่งสง ๒๕๕๐” ครั้งนี้ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ซึ่งจัดเป็นมันสมองของสังคมเข้าร่วมกันจัดให้เกิดขึ้นก็เป็นเรื่องที่น่ายินดี เพราะสถาบันการศึกษาเป็นแหล่งแรก ที่รวบรวมผู้มีความรู้ความสามารถ มีความคิดและประสบการณ์พอสมควร เพราะฉะนั้น การแลกเปลี่ยนแนวความคิดหรือการทำงานร่วมกันเพื่อหวังผลให้เกิดขึ้นในระยะ ๕-๑๐ ปีข้างหน้า คาดหวังว่า “อำเภอทุ่งสง” ควรเป็นอย่างไร คงต้องร่วมมือกันวางแผนพัฒนาแก้ปัญหาและประสานผลประโยชน์ร่วมกัน โดยจะทำเพียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งได้ลำบาก เมื่อปัญหาต่างๆ ลดลงแล้ว ก็ควรที่จะเริ่มต้นในการปลูกฝังแนวความคิดใหม่ หรืออุดมการณ์ ซึ่งจะเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาคน การที่จะสร้างคนให้เป็นคนที่มีคุณภาพได้เป็นเรื่องยากมาก สมัยที่ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการจังหวัดที่กระบี่, พัทลุงและนครศรีธรรมราช ก็พยายามที่จะสร้างฐานให้กับหมู่บ้าน/ตำบล โดยจัดฝึกเยาวชนรักถิ่น เพื่อให้เยาวชนรักบ้านเกิดถิ่นที่อยู่อาศัยไม่ทิ้งถิ่นเกิดของเขา เพราะถ้าเราเข้าไปในหมู่บ้านแต่ละครัวเรือนจะมีสมาชิกไม่มาก เหลืออยู่เฉพาะพ่อแม่หรือมีปู่ย่าตายาย บางครั้งก็มีเฉพาะคนแก่อยู่บ้านคนเดียว เด็กหนุ่มๆ สาวๆ แทบจะไม่มีแล้ว เพราะออกไปทำงานในเมือง โดยขับรถมอเตอร์ไซด์รับจ้าง ทำงานในโรงงาน หรือขายของในซูเปอร์มาร์เก็ต โดยให้เหตุผลว่า สาเหตุที่ไม่ทำมาหากินในหมู่บ้านในพื้นที่ที่พ่อแม่สร้างไว้ให้ เพราะมีรายได้ต่ำ แต่ปัญหาทาง

* อดีตผู้ว่าราชการจังหวัดนครศรีธรรมราช

บทความในการอภิปรายกลุ่ม ในการประชุมสัมมนาเรื่อง “วิสัยทัศน์อำเภอทุ่งสง ๒๕๕๐” ครั้งที่ ๑
อดีต ปัจจุบัน และอนาคตของอำเภอทุ่งสง ในวันเสาร์ ที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๔๐

ครอบครัวทางสังคมที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่ไม่ได้มองกัน ในการจัดฝึกเยาวชนรักถิ่นได้นำเยาวชนจากหมู่บ้าน ทุกหมู่บ้านๆ ละ ๔-๕ คน ไม่เลือกว่าเป็นผู้หญิงหรือผู้ชาย เป็นคนเกเรหรือเรียบร้อย เมื่อมาเข้าค่ายฝึกอบรมแล้ว ปรับแนวคิดให้รู้จักที่จะทำมาหากิน พัฒนาและปรับปรุงอาชีพที่เขาทำอยู่ให้ดีขึ้น เช่น สวนยาง พารา สวนผลไม้ที่มีอยู่แล้ว รวมไปถึงการรู้จักเคารพพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ และพระสงฆ์ ซึ่งเป็นการพัฒนา ทางด้านจิตใจด้วย โครงการนี้ถ้าดูแลแล้วก็ไม่ยาก ไม่ได้เป็นความคิดที่เลื่อนลอย แต่จะให้เกิดเป็นผล สำเร็จและทันตาเห็นก็ไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย และต้องใช้เวลา ตัวอย่างของผู้บรรยายหลังจากเกษียณอายุแล้ว ก็ไป ทำสวนผลไม้อยู่ที่จังหวัดจันทบุรีต้องทุ่มเทและเอาใจจริงเอาทั้งในช่วง ๓ ปีหลังจากเกษียณทำงานอยู่ในสวนตลอด ไม่ได้ไปไหนเลย เพราะฉะนั้น การสร้างความเชื่อถือความศรัทธาให้เกิดขึ้นจึงเป็นเรื่องสำคัญมากในการ พัฒนาชนบทหรือหมู่บ้าน โดยเฉพาะเจ้าหน้าที่ของรัฐที่จะเข้าไปทำงานหรือพัฒนาหมู่บ้าน ต้องสร้าง ศรัทธา สร้างความเชื่อถือกับประชาชนก่อน จึงจะได้รับความร่วมมือ ร่วมใจ และช่วยกันคิดช่วยกัน พัฒนาจากประชาชน

การช่วยกันคิดอาวุธทางความคิดที่จะขยายผลไปยังเด็กรุ่นใหม่ เพื่อเป็นการเตรียมการเบื้องต้นใน การแก้ปัญหา วิธีที่ง่ายก็คือ การปรับตัวเองให้เป็นคนดีมีคุณค่า ให้เป็นคนที่มีคุณภาพ และผู้ปกครองควร จะติดตามดูแลลูกเด็อย่างใกล้ชิด ถ้าทำได้อย่างนี้เราไม่จำเป็นต้องแก้ปัญหาคนอื่น คือเราแก้ปัญหาของเราเอง แก้ที่ครอบครัวของเราเป็นเบื้องต้นซึ่งเป็นเรื่องที่จะง่ายกว่าที่จะไปคิดแก้คนอื่น ตัวอย่างที่ชัดเจนคือตัวผมเอง ที่เกษียณอายุแล้วไปเป็นเกษตรกรทำสวนผลไม้ที่จังหวัดจันทบุรีก็เพราะมองตัวเองแล้วเป็นจุดที่เหมาะสมที่สุด เคยมีความคิดว่า การที่เราพูดความจริงกันจะแก้ปัญหาดังๆ ได้ แต่บางครั้งก็ทำให้เราลำบากใจเหมือนกัน เพราะจะไปกระทบกระเทือนผู้อื่น, ฝ่ายอื่น, เกิดความขัดแย้งขึ้นเมื่อเขาไม่ยอมรับความจริง, ไม่ยอมแก้ไข และปรับปรุงตัวเขาเองโดยเฉพาะข้าราชการที่ปฏิบัติงานอยู่ในอำเภอซึ่งต้องสัมผัสหรือทำงานบริการประชาชน จะต้องมีความเข้าใจ อุ่มอะลวยในระเบียบหรือข้อบังคับบางอย่าง เพราะชาวบ้านเขาไม่ทราบไม่รู้ บางครั้ง ก็ต้องอธิบาย, ชี้แจงและแนะนำเพื่อให้เขาปฏิบัติตามถูกต้อง แม้ว่าจะต้องทำซ้ำแล้วซ้ำเล่าหลาย ๆ ครั้ง จะ เห็นว่าปัจจุบันหลายหน่วยงานในอำเภอทุ่งสงก็เปลี่ยนแปลงไปบ้างแล้วเหมือนกัน แต่บางแผนกที่ยังริบฉิน เขาอยู่ก็ต้องใช้รายการสัมมนากันอย่างนั้นจึงจะแก้ปัญหาได้ที่น่าจะเป็นแนวคิดสำหรับทุกคนไม่ว่าระดับไหนตั้งแต่ นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี ทุกคนต้องมีจุดบกพร่องของตัวเอง เพราะ ฉะนั้นในการทำงานต้องหันหน้ามาพูดคุยปรึกษากัน หาทางออกร่วมกันและประสานร่วมมือกัน

แผนพัฒนาอำเภอทุ่งสงที่จะจัดทำขึ้นไม่ว่าจะเป็นแผน ๕ ปี, หรือแผน ๑๐ ปี จะทำให้มองเห็นภาพ ชัดเจนว่า อำเภอทุ่งสงในอีก ๕-๑๐ ปีข้างหน้าควรเป็นอย่างไร คิดว่าคงเป็นความคิดร่วมกันหลายท่านที่ ตรงกันว่า อำเภอทุ่งสง ควรจะเป็นจังหวัด ซึ่งความคิดนี้เคยเสนอที่จะจัดตั้งเป็นจังหวัดมาหลายครั้งแล้ว โดยตั้งให้อำเภอทุ่งใหญ่เป็นศูนย์กลาง รวมอำเภอทุ่งสง อำเภอนาบอน และบางส่วนของจังหวัดกระบี่ และ จังหวัดสุราษฎร์ธานี วางรูปแบบของผังเมืองที่จะเป็นที่ตั้งของจังหวัดให้ชัดเจน จะเห็นว่าจะได้ประโยชน์แก่ ส่วนรวมหรือประชาชน ไม่ใช่คนใดคนหนึ่งได้ประโยชน์และรัฐบาลไม่ต้องลงทุนเรื่องเงินเลย เพียงแค่หา อัตรากำลังมาบรรจุ หาผู้ว่าราชการมาเป็นผู้รับผิดชอบในการปกครอง และแนวคิดในการพัฒนาพื้นที่

ปัจจุบันจะเห็นว่า นักธุรกิจเข้ามาดำเนินการได้ โดยรัฐบาลเกือบไม่ลงทุนเลย แต่จนถึงปัจจุบันก็ยังไม่ได้เป็นจังหวัดไม่ทราบเหตุผลหรือมีบุคคลใดอยู่เบื้องหลัง ทั้งๆ ที่การตั้งหน่วยงานราชการมีที่แต่จะได้ประโยชน์

ในด้านการปลูกไม้ผล ควรให้การอบรมแก่เด็กรุ่นใหม่ ต้องทุ่มเทกับเรื่องนี้ให้มาก โดยการพัฒนาจากสวนยางพาราเก่า หรือจากสวนผลไม้ที่มีอยู่แล้ว และพัฒนาให้เป็นอุตสาหกรรมเกษตรที่ต่อเนื่อง อาจจะมีปัญหาที่ไม่สามารถทำให้มีผลผลิตอย่างต่อเนื่องตลอดปีได้ ซึ่งก็จะต้องฝากบุคลากรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล นอกจากนั้นการกินธรรมชาติให้กลับคืนเหมือนเดิม มีแหล่งน้ำสำหรับใช้ในการเกษตร มีน้ำกินน้ำใช้เพียงพอทุกฤดูกาล และขณะเดียวกันก็ไม่เกิดปัญหาน้ำท่วมด้วย ซึ่งอยู่ในวิสัยที่สามารถทำได้ ถ้ามีความต้องการตรงกัน เพราะฉะนั้นวิสัยทัศน์ที่ได้กำหนดไว้ จะเป็นเรื่องง่าย และบรรลุตามเจตนารมณ์ที่ตั้งไว้ ผู้บริหารทุกระดับจึงต้องเป็นผู้เสียสละมีคุณธรรมทุกหน่วยงานก็ประสานความร่วมมือกัน เพื่อที่จะก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายเดียวกัน.

ดิฉันขอแสดงความชื่นชมยินดีกับพี่น้องประชาชนชาวอำเภอทุ่งสง ในโอกาสคณะกรรมการอำเภอ พ่อค้า ประชาชน ได้ร่วมกันจัดงานเฉลิมฉลองการจัดตั้งอำเภอทุ่งสงครบรอบ ๑๐๐ ปี ในปีพุทธศักราช ๒๕๔๐ นี้ขึ้น

อำเภอทุ่งสง เป็นอำเภอที่มีความสำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีความเจริญเติบโตทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม และการเมืองมาอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางของหน่วยราชการ รัฐสาหกิจ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค นอกจากนี้อำเภอทุ่งสงยังเป็น ศูนย์กลางทางด้านการค้า และการคมนาคมของภาคใต้ที่สามารถพัฒนา ศักยภาพได้อีกมาก

ในอนาคต ดิฉันหวังว่าพวกเราจะร่วมมือ ร่วมใจกันพัฒนาให้อำเภอทุ่งสงได้เจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไป ตามหน้าที่ ความรู้ ความสามารถของแต่ละคน เพราะทุกคนมีความสำคัญในส่วนของตน หากเราเลิกถามว่าทำไมคนนั้น คนนี้ไม่ทำให้ทุ่งสงเป็นอย่างที่เราต้องการ แต่เริ่มถามว่าเราจะทำอะไรได้บ้าง อย่างน้อยที่สุด การเสนอความคิดที่สร้างสรรค์ต่อผู้ที่มีหน้าที่โดยตรงก็คงจะช่วยให้ได้มาก

โอกาสอันเป็นมงคลนี้ ขอให้อำนาจของพระบรมธาตุนครศรีธรรมราชและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่ท่านทั้งหลายเคารพนับถือ จงดลบันดาลให้พี่น้องชาวอำเภอทุ่งสง ข้าราชการ และพ่อค้า ทุกท่านประสบความสำเร็จในสิ่งที่ตั้งใจตลอดไป

คุณหญิงสุพัตรา มาศดิตถ์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดนครศรีธรรมราช

วิสัยทัศน์...เมืองทุ่งสงในทศวรรษหน้า

“การสร้างเมืองใหญ่
เป็นภาระกิจของทุกคน
ที่ต้องช่วยกันสร้าง

อย่าสร้างแต่ปาก

แต่ต้องสร้างด้วยผลงาน

อย่างจริงจัง

ถ้าร่วมใจกันสร้าง

๑๐ ปี ข้างหน้า ทุ่งสง
จะกลายเป็นศูนย์กลาง
ในหลายๆ ด้าน”

๑๐๐ ปี เมืองทุ่งสง เป็นตัวชี้ให้เห็นว่า

ทุ่งสง เป็นเมืองเก่าแก่เมืองหนึ่ง ผมเคยมาทุ่งสง บ่อยๆ สมัยเป็นเด็ก เพราะพ่อเป็นตำรวจ เคยมา รับราชการ และมาทำสวนอยู่แถว ต.ถ้ำใหญ่ ใน ตอนนั้น...ยังมองไม่ออกว่า ทุ่งสงจะเจริญไปทาง ด้านไหน แต่หลังจากผมจบการศึกษา และมารับ ราชการที่ อ.ทุ่งสง-อ.ทุ่งใหญ่ รวมทั้งเป็น สส.ด้วย ใช้ชีวิตอยู่ประมาณ ๒๕ ปี ทำให้ผมมั่นใจว่า ทุ่งสง จะสามารถพัฒนาให้กลายเป็นเมืองศูนย์กลางได้ หลายด้าน โดยเฉพาะมีถนนสายเอเชีย (สาย ๔๑) ตัดผ่านเมืองทุ่งสงแล้ว ทำให้มั่นใจว่า ทุ่งสง ทศวรรษหน้า คือเมืองที่เป็นศูนย์กลางหลายด้าน

วิสัยทัศน์การพัฒนาเมืองทุ่งสง ให้บรรลุเป้าหมายนั้นน่าจะประกอบด้วย ๓ ส่วน คือ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ตรีพล เจาะจิตต์
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครศรีธรรมราช
เขต ๓ พรรคประชาธิปัตย์

ส่วนที่ ๑ เป้าหมายที่จะพัฒนา
ส่วนที่ ๒ เป้าหมายนั้นต้องเป็นไปได้
ส่วนที่ ๓ ยุทธวิธีที่จะให้ถึงเป้าหมาย
ดังนั้นการพัฒนาเมืองทุ่งสงนั้น จึงควร พิจารณาประกอบ ๓ ส่วนเป็นหลัก

๑. เป้าหมาย : อำเภอทุ่งสงเมืองศูนย์กลาง หลายด้าน

๑.๑ ศูนย์กลางอุตสาหกรรมยางพารา และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

๑.๒ ศูนย์กลางอุตสาหกรรมซีเมนต์ และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง

๑.๓ ศูนย์กลางปศุสัตว์ภาคใต้

๑.๔ ศูนย์กลางเมืองธุรกิจบริการ

๒. ความเป็นไปได้ : ทุ่งสงเป็นเมืองศูนย์กลางตามข้อ ๑.๑-๑.๔ ได้หรือไม่ นั่น ถ้าจะ พิจารณาความเป็นไปได้แล้ว เห็นว่ามีโอกาสเป็นไปได้สูงมาก ซึ่งผมจะขออธิบายโดยย่อดังนี้

๒.๑ ความเป็นไปได้ ที่จะป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม

- ยางพารา และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง มีโอกาสเป็นไปได้ร้อยเปอร์เซ็นต์ เพราะ

๒.๑.๑ อำเภอบริวาร ได้แก่ อ.ฉวาง อ.ช้างกลาง อ.นาบอน อ.ทุ่งใหญ่ อ.บางขัน อ.กิ่งกัญญา อ.ลำทับ ฯลฯ อำเภอดังกล่าว อาชีพหลักของเกษตรกรปลูกยางพาราเกือบทั้งสิ้น

๒.๑.๒ โรงงานอุตสาหกรรมยาง และบริษัทผลิดยางเพื่อส่งออกต่างประเทศ อยู่ในอำเภอทุ่งสง อ.นาบอน และอำเภอใกล้เคียง

๒.๑.๓ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากยางพารา เช่น โรงงานเฟอร์นิเจอร์

- ไม้ยางพารา ตั้งอยู่ในอำเภอทุ่งสง และอำเภอบริวารที่กล่าวไว้แล้วในข้อ ๒.๑.๑

และหากว่า โครงการเข้าเทอร์นชิบอร์ด สร้างเสร็จเมื่อไหร่ อุตสาหกรรมยางพารา และอุตสาหกรรมต่อเนื่องจะมีเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ

๒.๒ ความเป็นไปได้ ที่จะเป็ศูนย์กลางอุตสาหกรรม

- ซีเมนต์ และอุตสาหกรรมต่อเนื่อง เช่น อุตสาหกรรมกระเบื้อง อุตสาหกรรมเสาอัดแรง อุตสาหกรรมท่อปล้อง ฯลฯ มีโอกาสสูงมาก เพราะอำเภอทุ่งสงมีโรงงานบริษัทปูนซีเมนต์ไทยมีโรงโม่หิน มีแหล่งหินอยู่จำนวนมาก นอกจากนี้อำเภอบริวารก็มีทรัพยากรเหล่านี้อยู่ จึงมั่นใจว่า เมืองทุ่งสงสามารถพัฒนาให้กลายเป็นเมืองศูนย์กลางอุตสาหกรรมซีเมนต์ และอุตสาหกรรมต่อเนื่องได้

๒.๓ ศูนย์กลางปศุสัตว์ภาคใต้ ธุรกิจนี้ต้องมีการพัฒนากันอีกมาก เพราะภาคใต้ของเรา ให้ความสำคัญทางด้านธุรกิจปศุสัตว์น้อยมาก

ทุ่งสง น่าจะเป็นเมืองที่มีศักยภาพ ที่จะสามารถพัฒนาให้กลายเป็นศูนย์กลางปศุสัตว์ภาคใต้ได้ เพราะมีความพร้อมหลายด้านมากกว่าที่อื่น เช่น

- มีตลาดนัดปศุสัตว์ภาคใต้ (กำลังก่อสร้างที่วิทยาเขตนครศรีธรรมราช งบประมาณ ๓๐ ล้านบาท)

- มีโรงฆ่าสัตว์ทันสมัย อยู่ในตลาดนัด
- มีศูนย์โรคสัตว์ภาคใต้ อยู่ที่ตำบลที่วัง
- มีศูนย์กักกันโคกระบือเพื่อการส่งออก อยู่ที่

หมู่ที่ ๔ ต.ชะเมา

- มีศูนย์วิจัยอาหารสัตว์ และสถานีบำรุงสัตว์ อยู่ที่ อ.ร่อนพิบูลย์

- กำลังเสนอจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมโคนมภาคใต้ที่ อ.บางขัน

จากข้อมูลที่ผมเสวนา จะเห็นได้ว่า อำเภอทุ่งสงมีศักยภาพ ที่จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางปศุสัตว์ภาคใต้ ได้อย่างไม่ยากนัก และมั่นใจว่าไม่เกิน ๑๐ ปีข้างหน้า ธุรกิจการเลี้ยงสัตว์ จะยิ่งใหญ่ในอำเภอทุ่งสง และอำเภอบริวาร

๒.๔ ศูนย์กลางเมืองธุรกิจและบริการ

เมื่อเราสามารถพัฒนาอุตสาหกรรมในด้านต่างๆ ได้แล้วความจำเป็นในการสร้างธุรกิจบริการ ก็มีความจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องสร้างและพัฒนาควบคู่กันไป

ธุรกิจบริการ ที่ควรจะได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ได้แก่

- การมีโรงพยาบาลขนาดใหญ่ จุไม่น้อยกว่า ๒๐๐ เตียง (ขณะนี้ได้เตรียมที่ไว้แล้วที่ควนไม้แดง ต.หนองหงส์ ติดกับโรงเรียนกีฬา และทำโครงการเสนอไปแล้ว)

- การมีโรงพยาบาลเอกชนชั้น ๑

- การมีโรงแรมชั้น ๑

- การมีร้านค้าพาณิชย์ ภัตตาคาร ฯลฯ

- การมีสถานที่ท่องเที่ยว พักผ่อนหย่อนใจ

ฯลฯ

๓. ยุทธวิธีในการพัฒนาให้ถึงเป้าหมาย

ก่อนที่จะพัฒนาเมืองท่งสง ให้เป็นศูนย์กลางด้านต่าง ๆ นั้น เราต้องพยายามสร้างสิ่งที่จำเป็น สำหรับการลงทุนของนักธุรกิจเสียก่อน สิ่งจำเป็นที่จะต้องเร่งรีบพัฒนา ได้แก่

๓.๑ โครงการสร้างพื้นฐาน ซึ่งได้แก่ ถนน ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ฯลฯ

- ถนนสายสำคัญ เป็นเรื่องที่โชคดีมาก ที่ถนนสายสำคัญ ที่ผ่านอำเภอท่งสงเป็นโครงการที่จะดำเนินการในเร็ววันนี้ เช่น

* ถนนสายเอเชีย (สาย ๔๑) ผ่านอำเภอท่งสง สร้างในปี ๒๕๔๐

* ถนน ๔ ช่องจราจร สายสี่แยกท่งสง-ห้วยยอด ได้รับงบประมาณสร้างในปี ๒๕๔๐

* ถนน ๔ ช่องจราจร สายอำเภอท่งสง-นครศรีฯ บรรจุในโครงการจะสร้างช่วงปี ๒๕๔๑-๒๕๔๓

- ถนนที่เชื่อมระหว่างอำเภอท่งสงกับอำเภอบริวาร ลาดยางแล้วเกือบทุกสาย

- ถนนสายสำคัญของตำบลในอำเภอท่งสง ก็เริ่มลาดยางแล้วเกือบทุกตำบล ยกเว้นตำบลน้ำตก

กล่าวโดยสรุป ถนนที่ผ่านอำเภอท่งสง และถนนในอำเภอท่งสง ได้รับการพัฒนาอยู่ในระดับที่มีความพร้อมพอสมควร

ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ ผมมั่นใจว่า เมื่อเมืองท่งสงได้รับการพัฒนาด้านต่าง ๆ มีการขยายเมืองให้กว้างขวางยิ่งขึ้นงานบริการของไฟฟ้า ประปา และโทรศัพท์ก็ต้องขยายงานเพิ่มขึ้นตามลำดับ เพราะงานดังกล่าวรัฐต้องบริการให้ท้องถิ่นอยู่แล้ว

๓.๒ วางผังเมืองแบ่งเขตให้ชัดเจน การแบ่งเขตเมือง มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำ

เพื่อให้เมืองถูกแบ่งอย่างมีระบบ สะดวกในการพัฒนา และป้องกันปัญหาเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

เมืองท่งสง ควรแบ่งเมืองเป็นเขตดังนี้

๑. เขตชุมชนหนาแน่น เป็นเขตสำหรับพาณิชย์ โรงแรม ร้านค้า ภัตตาคาร ฯลฯ ซึ่งได้แก่เขต ต.ปากแพรก ต.ชะมาย บางส่วน

๒. เขตชุมชนหนาแน่นปานกลาง เป็นเขตสำหรับพักอาศัย โรงแรมชั้น ๑ โรงพยาบาลชั้น ๑ เขตสร้างท่งสงเมืองใหม่ เป็นเขตรอบนอกตัดจากข้อ ๑

๓. เขตราชการและสถานศึกษา จริงๆ แล้วน่าจะมี ๓ จุด คือสถานที่เก่า ต.ปากแพรก และต.ถ้าใหญ่ ส่วนใหม่ ต.หนองหงส์ บ้านควนไม้แดง

๔. เขตอุตสาหกรรม เป็นเขตสำหรับงานอุตสาหกรรม ไม่ควรสร้างกระจัดกระจาย เพราะจะมีปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมในอนาคต

เขตอุตสาหกรรม ควรอยู่ตามแนวถนนสายเอเชีย (๔๑) ของ ต.นาโพธิ์ ต.แก้วแสน อ.นาบอน และตามแนวถนนสายท่งสง-ห้วยยอด ต.ชะมาย ต.ที่วัง ต.กะปาง

๕. เขตเกษตรกรรม เป็นเขตพื้นที่สำหรับทำการเกษตร ซึ่งเป็นเขตรอบนอกทั้งหมด

๓.๓ การพัฒนาคน การพัฒนาบ้านเมือง จะประสบความสำเร็จเร็วหรือช้า ขึ้นอยู่กับคุณภาพของประชาชน ดังนั้นการพัฒนาคนจึงเป็นเรื่องที่สำคัญที่สุด คนรุ่นใหม่ของอำเภอท่งสง ต้องมีคุณภาพ มีความรู้ความสามารถและมีคุณธรรม เมืองท่งสงจึงจะพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว

เป็นที่น่ายินดี ที่เรามีสถานศึกษาในอำเภอท่งสงทุกระดับ ตั้งแต่ระดับอนุบาล จนถึงระดับอุดมศึกษา สถานศึกษาดังกล่าว จะต้องมีการกิจสร้างจิตสำนึกให้เยาวชนท่งสง รักบ้านเกิดเมืองนอน

๑๐๐ ปี อำเภอทุ่งสง

อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นอำเภอใหญ่และมีชื่อเสียงรู้จักกันดีมาอย่างช้านาน ในปีนี้เป็นโอกาสที่อำเภอทุ่งสงได้จัดตั้งมาครบ ๑๐๐ ปี ถือได้ว่าเมืองแห่งนี้ได้สร้างสมประสบการณ์อันเป็นคุณค่าอย่างยิ่งแก่ชาวนครศรีธรรมราช ทั้งในภาพรวมและภาพลักษณ์ที่ดีด้านต่าง ๆ เพราะคำว่า “เมือง” หรือ “อำเภอในปัจจุบัน” เปรียบเสมือน “อารยธรรม”

อย่างหนึ่งซึ่งคนในอีก ๑๐๐ ปี ข้างหน้าจะเป็นผู้อธิบายหรือให้นิยามตรงนี้ และปัจจุบัน “เมือง” แห่งนี้ก็คือแหล่งความเจริญที่เกิดจากการสร้างสรรค์ของมนุษย์เป็นจุดรวมแห่งการเรียนรู้ เป็นจุดรวมแห่งการแสวงหา เป็นจุดรวมแห่งความเจริญ และเป็นจุดรวมแห่งการพัฒนาทุก ๆ ด้าน ตามวิวัฒนาการของมนุษย์และสภาพแวดล้อม

๑๐๐ ปีที่ผ่านมาของอำเภอทุ่งสง จึงควรค่าที่จะเลื่อมใสและยกย่องบรรพบุรุษของเมืองนี้ ที่ได้สร้างเมืองจนมีความเจริญยิ่งใหญ่ และก็เป็นภาระของพวกเราทุกคนในปัจจุบันที่ต้องช่วยกันรักษาเมืองแห่งนี้ให้มี “อารยธรรม” อันควรค่าแก่การยกย่องทั้งในปัจจุบันและอนาคตต่อไป ตลอดจนช่วยกันเพื่อให้ได้ชื่อว่า “เมืองทุ่งสง” ได้สร้างคนทุ่งสงที่ดี สร้างคนนครที่ดี และสร้างคนที่ดีให้แก่สังคม เพื่ออนาคตที่วาดหวังความประสงค์ของคำว่า “ทุ่งสงน่าอยู่” นับเป็นนิมิตหมายที่ดีโดยชาวทุ่งสง พร้อมใจกันจัดทำวิสัยทัศน์ในโอกาสครบรอบ ๑๐๐ ปี ครั้งนี้ ถือว่าเป็นการก้าวแบบเคลื่อนที่ไปข้างหน้าในลักษณะประชาสังคม ซึ่งถือเป็นสิ่งที่ถูกต้องเป็นแนวทางในชุมชนและสังคมอื่นอีกด้วย เชื่อกันว่าความเจริญและเกียรติภูมิที่ยั่งยืนอย่างแท้จริงของ “ชาวทุ่งสง” จะได้ปรากฏอยู่เสมอไปชั่วกาลนาน

(นายวิชม ทองสงค์)

ปลัดจังหวัดนครศรีธรรมราช

ผมเกิดและเติบโตที่ทุ่งสง เมื่อเป็นเด็ก ทุ่งสงมีทั้งน้ำตก ภูเขา คลอง ป่า และเมืองเล็กติดต่อกับที่อื่นได้สะดวกด้วย ทางรถไฟและรถยนต์ ทุ่งสงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตที่ทำให้ผมรู้สึกรักเมืองนี้ ญาติพี่น้องและผู้คนตลอดมา เมื่อเรียนหนังสือ การศึกษาที่ทุ่งสงก็ไม่ด้อยกว่าใคร เพราะพี่ๆ ก็ได้ไปเรียนต่อกรุงเทพฯ หรือที่อื่นๆ ที่มีชื่อเสียงได้ ผมจากทุ่งสงไปเรียนต่อทางการแพทย์ พ่อซึ่งเป็นคนทุ่งสงและกลับมาช่วยคุณย่าได้สร้างตัวสร้างฐานะที่ทุ่งสงจนเป็นที่รู้จักของคนทั่วไป ได้บอกผมว่า **“พ่ออยากให้ลูกเรียนจบแล้วมาทำงานที่บ้าน”** ผมคิดว่าเป็นความผูกพันต่อบ้านเกิดเป็นอย่างดี

ที่พ่อคิดเช่นนั้นและความจริงที่ปรากฏทุ่งสงก็เป็นเมืองที่เจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว คนมากขึ้น กิจการมากขึ้น ใช้ทรัพยากรมากขึ้น หน้าตาผู้คนเดิมๆ เปลี่ยนไปจนบางครั้งเมื่อเดินทางกลับบ้านมีผู้โดยสารรถไฟ ถามว่า คุณจะลงสถานีไหน ผมด้วยความภาคภูมิใจว่า **“ทุ่งสง”** เขาถามต่อว่า **“อยู่มากี่ปีแล้ว เพราะผมก็อยู่ทุ่งสงแต่ไม่เคยเห็นหน้าคุณเลย”** ผมคิดว่าคนเก่าคนแก่ของทุ่งสงจะเคยประสบเหตุการณ์เช่นนี้บ้าง เพราะทุ่งสงนั้นมีผู้คนมาลงทุน มาทำงานมากมายเหลือเกิน เพราะเป็นศูนย์กลางและเศรษฐกิจที่ดีต่อเนื่องกันมาเรื่อยๆ และเป็นเศรษฐกิจที่เกิดจากการเกษตร ความขยันขันแข็งของคนทุ่งสงทั่วไปนั่นเอง

หลังจากที่รับใช้บ้านเกิดช่วงหนึ่งแล้ว พ่อก็บอกว่า ที่ให้มาช่วยที่บ้านนั้นเพียงพอแล้วจะไปอยู่ที่ไหนก็ได้ ผมจึงจากทุ่งสงมาตั้งแต่บัดนั้น

ความก้าวหน้าในชีวิตรองานของผมนั้น ทำให้ผมได้มาทำงานที่โรงพยาบาลมหาราชนครศรีธรรมราช ต่อมาก็เป็นผู้ช่วยสาธารณสุขจังหวัดและเป็นสาธารณสุขจังหวัดในโอกาสต่อมา ทุ่งสงซึ่งมีคนมากทั้งอยู่ประจำและไม่ประจำจำเป็นต้องมีการดูแลรักษาพยาบาลที่ดีสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ทรงเล็งเห็นว่าทุ่งสงเป็นกึ่งกลางของการคมนาคมภาคใต้ เพื่อช่วยเหลืออุบัติเหตุ อุบัติภัย การจราจร และสุขภาพ ท่านได้พระราชทาน **“สถานีกาชาด”** ซึ่งนับว่าเป็นพระมหากรุณาธิคุณแก่พวกเราชาวทุ่งสงอย่างหาที่เปรียบมิได้

ในวาระที่ทุ่งสงครบรอบ ๑๐๐ ปีนั้น เราทุกคนคงจะต้องตั้งใจร่วมกันในด้านสาธารณสุขที่จะสนับสนุนให้มีโรงพยาบาลทุ่งสงเป็นโรงพยาบาลทั่วไปขนาดใหญ่ที่จะรองรับการเจ็บไข้ได้ป่วยได้มากขึ้น และช่วยกันรักษาความสะอาดของบ้านเมือง สุขภาพร่างกายของแต่ละบุคคล สุขภาพจิตให้ดียิ่งขึ้นต่อไป ให้สมกับที่พื้นที่ทุ่งสงได้ให้ความอุดมสมบูรณ์เป็นบ้านเกิด บ้านตายของผู้คนในแผ่นดินนี้มานับสิบ-ร้อยปี

(นายยุทธนา ศิลปรัศมี)

นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดนครศรีธรรมราช

ให้คนทุ่งสงพูด

ผมได้รับความกรุณาจากท่านนายอำเภอทุ่งสง ให้นำให้ช่วยเขียนข้อความสั้นๆ ลงในหนังสือทุ่งสง ๑๐๐ ปี ในฐานะเป็นถิ่นกำเนิดดั้งเดิม เพื่อประชาสัมพันธ์ทุ่งสงให้หลากหลาย สร้างภาพพจน์ให้กับบ้านเกิด ครั้นจะปฏิเสธก็เกรงใจตามวิสัย

ผมเองนั้นจำความจากที่แม่เล่าให้ฟังว่า เกิดที่หมู่ที่ ๓ บ้านสวนใหญ่ ตำบลลำใหญ่ ใกล้กับโรงเรียนพลตำรวจเขต ๘ ซึ่งเป็นที่ตั้งกองกำกับการตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๔๒ ค่ายศรีนครินทรราชปัจจุบัน ก่อนจะมาอยู่บ้านนาเหนือ ผมเรียนหนังสือระดับชั้นประถม ป.๑-๔ ที่โรงเรียนวัดไสใหญ่ (วัดวิจิตรพนมวาลัยหรือวัดไตรวิทยารามเดี๋ยวนี้) จากนั้นวิถีชีวิตได้หักเหหักมุมไปตามกรรมของลูกแม่ชานา พ่อชาวสวนยางแต่ชีวิตไม่สิ้นก็ดันไป ไม่ละความพยายามจึงจบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ปี ๒๕๐๗ ช่วงนั้นเป็นช่วงที่ผมไม่ได้กลับมาบ้านเลย จนกระทั่งในปี ๒๕๑๘-๒๕๑๙ ได้มาทำงานร่วมกับหน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ กรป.กลาง ทุ่งสง (นพค. ๔๔ ปัจจุบัน) ได้มีส่วนช่วยภัยพิบัติ ชาวนครศรีธรรมราชอยู่บ้างเล็กน้อย แต่ก็ภูมิใจกับครั้งหนึ่งในชีวิตที่ได้สร้างกุศลครั้งนั้น

อำเภอทุ่งสง สมัยผมยังเด็กและได้มาทำงานกับ นพค.๔๔ สมัยนั้นจำได้ว่า คึกคักพอได้ มีทุกสิ่งทุกอย่างเกือบเหมือนเดิวนี่ขาดแต่เครื่องมือไฮเทคเท่านั้น แต่สิ่งที่สร้างความรัก ความผูกใจของคนบ้านเราไว้แก่ผม ทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิด ศรัทธาและประทับใจไม่รู้ลืม จนวันนี้ก็คือ...“การรู้จักเข้าคิว” ในการซื้อตั๋วการให้บริการรถไฟ ไปไหนๆ ก็ต้องไปรถไฟ....การเข้าคิวสอนคนให้รู้จัก “รอ” และ ใจเย็น ไม่ต้องแย่งกันเหมือนยุคนี้ การซื้อตั๋วรถไฟสมัยผมเป็นเด็กไม่มีการข้อยแย้งแข่งคิวไม่มีเส้นสาย ใครมาก่อนซื้อก่อน แตกต่างกับยุคปัจจุบัน ต้องมีพรรคมีพวก มีเส้นมีสายเหมือนที่รู้ๆ กันต้องจองล่วงหน้าเป็นเดือน...!

ที่นี้ขอย้อนมาเรื่องใกล้ๆ ตัวดีกว่า คนทุ่งสงพูด ถึงมีความฝันที่จะแลทุ่งสงพัฒนาในทศวรรษหน้าจากการได้ฟังสาระข้อคิดจากบุคคลหลายกลุ่ม หลายประการ ขอถือโอกาสนำมาสรุปเป็นวิสัยทัศน์ เพื่อมุมมองร่วมกันและมุมมองต่างกัน...

- ยกฐานะอำเภอทุ่งสง เป็นจังหวัดทุ่งสง ด้วยความพร้อมทุกประการ (ยกเว้นคนอำเภออื่นคิด) อย่าคิดว่าต้องแยกจากจังหวัดนครศรีธรรมราช เพราะจังหวัดนครศรีธรรมราชมีมุมเมืองเป็นอาณาเขตถึง ๑๒ เมือง (๑๒ นักซัด) ทุ่งสงเปรียบเสมือนลูกผู้หญิงที่เติบโตเป็นสาว และจำต้องแต่งงานไปด้วยสภาพสังคมธรรมชาติ น่าจะเป็นความภูมิใจ (จังหวัดแม่) เป็นการกระจายการปกครองที่เป็นบทสำคัญ

เป็นธงชัยสูงสุดของท้องถิ่น

- เป็นการจั้ดสรรทรัพยากรและความเจริญ ให้แก่ประชาชนจะได้มีการควบคุมดูแล จั้ดสรรได้อย่างเป็นธรรมและเหมาะสมกับความต้องการของประชาชน สังคมส่วนรวม
 - ความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ เพิ่มอัตรารายได้ในการดำรงชีวิตของสังคมให้ประจักษ์แก่ชาวโลก
- ควบคู่กับความพึงพอใจของประชาชนเป็นหลักมาตรฐานของชีวิต คือการกินดีอยู่ดีถ้วนหน้า
- ข้อคิดเพียงแค่นี้ก่อน **ใครคิดไม่เหมือนกับผมไม่ว่ากัน คนท่งสงหนึ่งคนคิดอย่างนี้ครับ !**

นิคม ทองอยู่

ผู้อำนวยการสถานีโทรทัศน์ ช่อง ๑๑

นครศรีธรรมราช

♥ จากใจ..♥

ผมรู้สึกสนใจอำเภอทุ่งสงมาตั้งแต่สมัยเป็นนักเรียน นั่งรถไฟผ่านไปผ่านมาเห็นชุมทางรถไฟทุ่งสง ตลาดทุ่งสง มีความชื่นชม ชื่นชอบในความเจริญรุ่งเรืองของเมืองทุ่งสง ครั้งดำรงตำแหน่งนายอำเภอท่าศาลา ปี ๒๕๓๔ ยังคิดว่าสักวันหนึ่งอาจจะได้มีโอกาสมาดำรงตำแหน่งนายอำเภอทุ่งสงบ้าง แล้วก็สมใจนึก ถึงแม้จะมีเวลาเพียง ๑ ปี ก็ปลื้มใจเป็นพิเศษที่ได้มาเห็นความร่วมมือร่วมใจของชาวอำเภอทุ่งสง จึงได้ตั้งมั่นด้วยความจริงใจที่จะช่วยกันพัฒนาอำเภอทุ่งสง ให้มีความเจริญยิ่งขึ้นไป

ปรากฏจากหลักฐานว่า得有พระราชกฤษฎีกาการจัดตั้งอำเภอทุ่งสงเมื่อพุทธศักราช ๒๔๕๐ เป็นเมืองที่มีประวัติการจัดตั้งเป็นเวลายาวนานมีสภาพอุดมสมบูรณ์ทั้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสภาพแวดล้อม เศรษฐกิจดี มีพื้นที่กว้างขวาง อำเภอทุ่งสงได้พัฒนาก้าวหน้ามาเป็นลำดับ ได้รับการยอมรับว่าเป็นอำเภอที่สำคัญอำเภอหนึ่งของจังหวัดนครศรีธรรมราช มีหน่วยราชการทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาครวม ๔๘ หน่วยงาน มีสถานโบราณอันศักดิ์สิทธิ์ มีแหล่งท่องเที่ยวที่สวยงามมากมาย เป็นแหล่งการศึกษา ประชาชนเป็นคนกล้าหาญ รักความสงบ มีอัธยาศัยไมตรี สิ่งเหล่านี้บ่งบอกถึงความเจริญรุ่งเรือง บอกเล่าถึงความตั้งใจ ความมีมานะมุ่งมั่นของบรรพบุรุษที่ได้ทุ่มเทเลือดเนื้อ จิต-วิญญาณ เพื่อสร้างสรรค์และรักษาแผ่นดินให้คนรุ่นหลังได้อาศัยอยู่อย่างดี ท่ามกลางความร่มเย็นเป็นสุขถึงทุกวันนี้ เรามีหน้าที่จะต้องรักษาและร่วมใจกันพัฒนาต่อไป โอกาสครบรอบ ๑๐๐ ปีทุ่งสง คณะกรรมการ หอคำ ประชาชนจึงพร้อมใจกันจัดงานเฉลิมฉลองขึ้นระหว่างวันที่ ๑๔-๒๓ กรกฎาคม ๒๕๔๐ เพื่อเป็นการกระตุ้นให้คนรุ่นหลังได้เร่งประกอบคุณงามความดี และร่วมมือกันพัฒนาบ้านเมืองสืบไป

ที่ว่าอำเภอเป็นศูนย์กลางของส่วนราชการประจำอำเภอ มีงานบริการเป็น “หัวใจ” ที่สำคัญยิ่ง เพราะประชาชนมาติดต่อราชการและรับบริการด้านต่างๆ เป็นประจำ ในวาระครบ ๑๐๐ ปี ประชาชน หอคำ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และข้าราชการ พร้อมใจกันบริจาคเงิน พัฒนาตัวว่าการอำเภอและบริเวณรอบๆ ให้มีภูมิทัศน์ที่สวยงามเหมาะสมเพื่อสามารถให้บริการอำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง มีประสิทธิภาพ และประทับใจ ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความมีน้ำใจทั้งภาครัฐและภาคเอกชนที่จะร่วมมือกันพัฒนาอำเภอดังที่เห็นภาพอยู่ในขณะนี้ ผมขอฝากให้ทุกส่วนราชการ ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ ตลอดจนประชาชนได้คำนึงถึงการรักษาความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อย ตลอดจนสิ่งแวดล้อม การป้องกัน

รักษาความปลอดภัยในชีวิต-ทรัพย์สิน อันจะเอื้ออำนวยให้บรรยากาศในการปฏิบัติราชการ เป็นที่พึงพอใจ
ของประชาชน และน่าจะเป็นวาระสำคัญยิ่งที่คนรุ่นเรา จะได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทำสิ่งที่ดีงาม เป็นคุณ
ประโยชน์ของเมืองทุ่งสง และร่วมกันถนอมแผ่นดินนี้ให้มีความเจริญรุ่งเรือง เป็นแผ่นดินที่ร่มเย็นเป็น
สุข และมี “คุณธรรม” สืบถึงรุ่นลูกหลานต่อไป

นายบุญชอบ พัฒนสงค์

นายอำเภอทุ่งสง

นางสาววิมล พัฒนสงค์

นายกิ่งกาชาดอำเภอทุ่งสง

อำเภอกุ่งสงกับ

นายบุญชอบ พัฒนสงค์

ผมเคยไปเยี่ยมญาติที่อำเภอนาบอน และอำเภอกาญจนดิษฐ์ ญาติของผมชมว่า นายอำเภอบุญชอบ พัฒนสงค์ มีอรรถยาศัยดีและทำงานดีมาก

นายอำเภอบุญชอบ พัฒนสงค์ เคยดำรงตำแหน่ง นายอำเภอนาบอน นายอำเภอกาญจนดิษฐ์และอำเภอกำสาตา ในแต่ละอำเภอได้ปฏิบัติหน้าที่ประสบความสำเร็จมาโดยตลอด โดยเฉพาะเมื่อดำรงตำแหน่งนายอำเภอกำสาตา ได้เตรียมพื้นที่สร้างมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ ได้ปฏิบัติหน้าที่โดยเอาชีวิตเข้าแลกเอาตำแหน่งเข้าเสี่ยง จึงได้เกิดมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เป็นที่ชื่นชมของชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช และชาวไทยทั่วประเทศ

นายอำเภอบุญชอบฯ นั้น มักอยู่ในเหตุการณ์ที่เสี่ยงภัยอยู่เสมอ ในโอกาสอำเภอกุ่งสง ครบ ๑๐๐ ปี ในปี พ.ศ. ๒๕๔๐ นี้ ผมขอแสดงความยินดีในความก้าวหน้าของอำเภอกุ่งสง มา ณ โอกาสนี้ด้วย

จาก

นายราย คำสมาน

นายอำเภอบางขัน

๔...มีความภูมิใจเมื่ออำเภอู่ทุ่งสงครบ ๑๐๐ ปี

ความเป็นมาของเมืองทุ่งสงก่อน ๑๐๐ ปี และ

หลัง ๑๐๐ ปี

จะเป็นอย่างไร ขอฝากความหวังให้กับ

พี่น้องชาวทุ่งสง

ทุ่งสงเป็นชุมชนเมือง สำคัญของเมืองนครศรีธรรมราช มาเป็นเวลาหลายร้อยปี (ตามหลักฐาน ทะเบียนวัดสร้างขึ้นกับเมืองนครศรีธรรมราช เมื่อ พ.ศ. ๑๕๘๐ ค้นได้จากกรมศิลปากร) เป็นเมืองหน้าด่านทางด้านพาณิชย์ ที่นำสินค้าของเมืองทางด้านทะเลอันดามัน และประเทศอินเดีย เข้าสู่เมืองนคร

พลเมืองส่วนใหญ่ เป็นเชื้อสายคนจีนมาจากจังหวัดตรังและเชื้อสายคนไทยมาจากจังหวัดพัทลุง ตามตำนานโบราณเล่าว่า ชาวจีนได้นำสินค้าขึ้นมาจากทางเรือจากจังหวัดตรัง ทางแม่น้ำคลองท่าจีน มาขึ้นที่ตลาดในปัจจุบันและที่ท่าวัดคงคาเจริญ (วัดจอด) และได้มาตั้งถิ่นฐานอยู่ทุ่งสง ส่วนที่เป็นคนไทยมาจากจังหวัดพัทลุงเล่าว่า เมื่อสมัยเมืองพัทลุงเก่า (เมืองวรโนด) ได้ถูกพม่าตีแตกสมัยกรุงศรีอยุธยาตอนปลาย ชาวเมืองพัทลุงได้อพยพมาทางด้านทิศตะวันตกมาอยู่ที่เมืองทุ่งสงเป็นจำนวนมาก เพราะเป็นพื้นที่ป่าและภูเขามาก ดูตามลักษณะภูมิประเทศ สะดวกในการเดินทางและปลอดภัย ด้วยเหตุนี้คนทุ่งสงปัจจุบันมีเชื้อสายชาวพัทลุงอยู่หลายสกุล ดังนั้นชาวทุ่งสงมีสายสัมพันธ์กับคนเมืองตรังและเมืองพัทลุงเป็นส่วนมาก

ทุ่งสงได้มีความเจริญทางด้านเศรษฐกิจด้านคมนาคม เป็นชุมทางรถไฟ เป็นชุมทางการสื่อสาร เป็นชุมทางด้านพาณิชย์ ทางด้านเกษตร ทำสวนยางพาราและทางด้านอุตสาหกรรมหนักโรงปูนซิเมนต์ จึงเป็นเมืองเศรษฐกิจหลักของเมืองนครศรีธรรมราชมาโดยตลอด หน่วยงานราชการของอำเภอู่ทุ่งสงเป็นหน่วยงานระดับจังหวัดหลายหน่วยงาน เช่น คลังจังหวัด ศาลจังหวัด ที่ดินจังหวัด และจังหวัดทหารบก ระดับที่ ๓ ของประเทศ มีรายได้สูงกว่าอำเภออื่นหลายอำเภอ มีประชาชนมากกว่าจังหวัดบางจังหวัด ตามสภาพเกือบเหมือนจังหวัด

ความเปลี่ยนแปลงทางสังคมเมืองทุ่งสง ได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว กฎระเบียบของสังคมไม่สามารถปรับให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมจึงเป็นภาระและขัดจำกัดในการบริหารท้องถิ่นที่จะแก้ปัญหาความเดือดร้อนของประชาชน และปัญหาสิ่งแวดล้อมของสังคม ที่กำลังเกิดขึ้นมากเรื่อยๆ

ในโอกาสครบ ๑๐๐ ปี ของอำเภอู่ทุ่งสง ใครขอความร่วมมือจากพี่น้องทุกฝ่าย ร่วมกันแก้ปัญหา ร่วมกันพัฒนาเมืองทุ่งสง ให้เจริญก้าวหน้าทุกๆ ด้าน เพื่อก่อให้เกิดสันติสุข แก่ชาวทุ่งสงในอนาคตต่อไปให้ยึดมั่น ด้วยความรัก สามัคคี เสียสละ และให้อภัย

จาก...พันเอกชุมพล จินดาโชติ

นายกเทศมนตรีตำบลปากแพรก